EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

بحوث وفتاوى في المسح على الخفين

Buḥūth wa-fatāwā fī al-masḥ ʿalā al-khuffayn

Ștergerea peste încălțăminte

Ibn ʿUthaymin

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muhammad ibn Salih al-ʻUthaymin

Studii și răspunsuri juridice despre ștergerea peste încălțăminte

بحوث وفتاوى في المسح على الخفين

Buḥūth wa-fatāwā fī al-masḥ ʿalā al-khuffayn

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: بحوث وفتاوى في المسح على الخفين
Ediția I
Autorul îngăduie tipărirea cu îngrijirea corectării și fără rezervarea drepturilor de tipărire pentru sine ori pentru altcineva; vezi introducerea autorului la partea a treia.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Quran Text, Uthmani, versiunea 1.1. Copyright © 2007–2026 Tanzil Project, https://tanzil.net. Licență Creative Commons Attribution 3.0 (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/). Textul citat este reprodus fără modificări; omisiunile dintre fragmente sunt marcate prin puncte de suspensie.
Ediția-sursă: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Buḥūth wa-fatāwā fī al-masḥ ʿalā al-khuffayn, Dār al-Waṭan.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

1 Partea întâi: Studii despre ștergerea peste încălțăminte 1
Primul studiu: Ștergerea peste încălțămintea găurită și peste cea prin care se vede pielea, din pricina transparenței ori subțirimii ei 1
Al doilea studiu: Când cineva îmbracă un khuff peste alt khuff, există două situații 2
Al treilea studiu: Limitarea duratei ștergerii 4
Al patrulea studiu: Dacă starea celui încălțat se schimbă din ședere în călătorie ori invers, care dintre ele se ia în seamă? 5
Al cincilea studiu: Dacă durata ștergerii se încheie ori este scos ceea ce a fost șters, puritatea rămâne sau se anulează? 7
2 Partea a doua: Chestiuni despre ștergerea peste încălțăminte ... 8
3 Partea a treia: Răspunsuri juridice despre ștergerea peste încălțăminte 12
Ștergerea peste încălțăminte 12
Ștergerea peste turbane 22
Ștergerea peste atele 23
Indice 26

1 Partea întâi: Studii despre ștergerea peste încălțăminte

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Acestea sunt câteva studii despre ștergerea peste încălțăminte.

Primul studiu: Ștergerea peste încălțămintea găurită și peste cea prin care se vede pielea, din pricina transparenței ori subțirimii ei

Învățații au avut păreri diferite în această privință.

Părerea cunoscută din școala imamului Ahmad este că ștergerea peste ea nu este valabilă. În al-Muntaha, când sunt pomenite condițiile ștergerii, se spune: *«Să nu lase pielea să se vadă din pricina transparenței ori subțirimii.»* Mai înainte se menționează condiția de a acoperi locul a cărui spălare este obligatorie.

În al-Majmu', lucrarea de jurisprudență șafi'ită a lui al-Nawawi (1/480), sunt menționate două păreri despre încălțămintea găurită; potrivit celei mai autentice dintre ele, nu se șterge peste ea. La pagina 481 se spune că Ibn al-Mundhir a relatat de la al-Thawri, Ishaq, Yazid ibn Harun și Abu Thawr îngăduința ștergerii peste toate felurile de încălțăminte khuff. Ibn al-Mundhir a spus: *«Aceasta este și părerea mea, potrivit înțelesului vădit al îngăduinței Trimisului lui Allah ﷺ de a șterge peste khuff, exprimată în termeni generali care cuprind toate felurile de khuff.»*

În al-Ikhtiyarat ale șeicului Islamului Ibn Taymiyya, pagina 13, se spune că ștergerea peste khuff-ul găurit este îngăduită câtă vreme el mai poartă numele de khuff și se poate merge cu el. Aceasta este prima dintre cele două păreri ale lui al-Shafi'i și alegerea lui Abu al-Barakat și a altor învățați.

În al-Muhalla (2/100) se afirmă îngăduința ștergerii peste cel găurit, chiar dacă se vede cea mai mare parte a picioarelor, câtă vreme mai rămâne ceva din el prins de picioare. Se relatează de la Sufyan al-Thawri că a spus: *«Șterge câtă vreme mai este numit khuff.»*

În al-Majmu' (2/482) se spune: «Dacă stratul exterior s-a rupt, iar căptușeala este groasă, ștergerea este îngăduită; altfel nu, fiindcă este ca și cum [piciorul] ar fi descoperit.» Apoi spune: «Al-Ruyani și al-Rafi'i au relatat o părere neobișnuită și slabă: că este îngăduită chiar dacă este subțire căptușeala.»

La pagina 484, Ibn al-Mundhir relatează îngăduința ștergerii peste șosete de la nouă companioni — Allah să fie mulțumit de ei —, până la cuvintele: *«Cei din școala noastră au relatat de la 'Umar și 'Ali — Allah să fie mulțumit de amândoi — îngăduința ștergerii peste șosetă, chiar dacă este subțire. Au relatat-o și de la Abu Yusuf, Muhammad, Ishaq și Dawud.»* Sfârșitul citatului.

La pagina 486: *«Dacă îmbracă un khuff de sticlă cu care poate merge în continuare, ștergerea peste el este îngăduită, chiar dacă pielea se vede dedesubt.»*

În volumul 1, pagina 24, din Jawahir al-iklil, comentariu la Mukhtasar Khalil, se spune că șoseta este un înveliș al piciorului în forma khuff-ului, țesut din bumbac, in ori lână, numit în uzul oamenilor din Egipt *«șurab»*.

Al doilea studiu: Când cineva îmbracă un khuff peste alt khuff, există două situații

Prima: îl îmbracă după pierderea stării de puritate. Atunci hotărârea se aplică celui de dedesubt, iar cel de deasupra nu se șterge.

A doua: îl îmbracă înaintea pierderii stării de puritate. Atunci poate alege. Dacă îl șterge pe cel de dedesubt, hotărârea se leagă

de el și nu-i dăunează scoaterea celui de deasupra. Dacă îl șterge pe cel de deasupra, hotărârea se leagă de acesta; dacă îl scoate, trebuie să-l scoată și pe cel de dedesubt. Odată ce a șters unul dintre ele, nu mai trece la celălalt. Ștergerea peste amândouă nu este valabilă dacă amândouă sunt găurite, nici peste cel de dedesubt dacă acesta este cel găurit.

În al-Furu' (1/160): «Nu se șterge peste două khuff-uri îmbrăcate peste unele care au fost șterse […] Se poate susține îngăduința, în acord cu Malik.» La pagina 172: «Dacă scoate un khuff de deasupra peste care a șters, într-o relatare [de la Ahmad] trebuie să-l scoată pe cel de dedesubt […] și face abluțiunea ori își spală picioarele, potrivit divergenței. În altă relatare nu este obligat [să-l scoată], în acord cu Abu Hanifa și Malik; face abluțiunea ori îl șterge numai pe cel de dedesubt, potrivit divergenței.» Sfârșitul citatului.

Eu spun: potrivit părerii că scoaterea nu anulează starea de puritate, nu i se cere nimic.

În al-Majmu' al lui al-Nawawi (1/490): *«Dacă îngăduim ștergerea peste jurmuq — un înveliș al piciorului purtat peste khuff, mai ales în țările reci —, Abu al-'Abbas ibn Surayj a menționat trei explicații. Cea mai autentică este că el înlocuiește khuff-ul, iar khuff-ul înlocuiește piciorul. A doua este că cel de dedesubt este ca o înfășurătură, iar cel de deasupra este khuff-ul. A treia este că amândouă sunt ca un singur khuff: cel de deasupra este stratul exterior, iar cel de dedesubt căptușeala.»* Cei din școală au dedus multe chestiuni din aceste explicații. Printre ele a pomenit situația în care omul îl scoate pe cel de deasupra după ștergere, iar cel de dedesubt rămâne așa cum era. Potrivit primei explicații, nu trebuie să-l scoată pe cel de dedesubt, ci îl șterge; dar sunt două păreri dacă este de ajuns să-l șteargă ori trebuie să refacă abluțiunea, aceleași ca în privința celui care își scoate khuff-urile. Potrivit celei de-a treia explicații, nu i se cere nimic. Potrivit celei de-a doua, trebuie să-l scoată pe cel de dedesubt și să-și spele picioarele; cu privire la obligativitatea refacerii abluțiunii există cele două păreri.

Din divergența asupra acestei chestiuni rezultă cinci păreri:

Prima: nu se cere nimic. Cea mai autentică dintre ele: se șterge numai cel de dedesubt.

A treia: trebuie șters, împreună cu refacerea abluțiunii.

A patra: trebuie scoase amândouă khuff-urile și spălate picioarele.

A cincea: trebuie scoase și refăcută abluțiunea.

Tot la pagina 490: *«Dacă a îmbrăcat khuff-ul fiind în stare de puritate, apoi a pierdut-o și l-a șters, după care a îmbrăcat jurmuq-ul având puritatea dobândită prin ștergere, există două păreri cunoscute despre îngăduința ștergerii peste acesta.»* Apoi a spus despre îngăduință: *«Este părerea mai vădită, aleasă, fiindcă l-a îmbrăcat în stare de puritate. Afirmația lor că aceasta ar fi o puritate incompletă nu este acceptată.»* Al-Rafiʿi a spus: *«Șeicul Abu ʿAli a spus: „Dacă îngăduim ștergerea aici, durata începe din momentul pierderii stării de puritate după îmbrăcarea khuff-ului, nu de la îmbrăcarea jurmuq-ului.”»* Sfârșitul citatului. Cuvintele *«din momentul pierderii stării de puritate»* se întemeiază pe socotirea începutului duratei de atunci; divergența în această privință va urma.

Al treilea studiu: Limitarea duratei ștergerii

Învățații au avut păreri diferite asupra acestei chestiuni. Majoritatea învățaților, dintre companioni, urmași și cei de după ei, consideră că ștergerea este limitată la o zi și o noapte pentru cel stabilit și la trei zile cu nopțile lor pentru călător. Unii învățați au spus că nu are limită de timp. În al-Majmuʿ (1/467): *«Cei din școala noastră au relatat aceasta de la Abu Salama ibn ʿAbd al-Rahman, al-Șaʿbi, Rabiʿa, al-Layth și majoritatea adepților lui Malik. Este și părerea cunoscută de la el. De la el se mai relatează că este limitată și că este limitată pentru cel stabilit, dar nu pentru călător. Ibn al-Mundhir a spus: „Saʿid ibn Ǧubayr a spus că șterge de dimineață până noaptea.”»* Sfârșitul citatului.

Șeicul Islamului a spus în al-Ikhtiyarat, pagina 15: *«Durata ștergerii nu se limitează pentru călătorul căruia îi este greu să se ocupe de scoatere și încălțare, precum curierul trimis pentru un interes al musulmanilor.»*

Dacă susținem limitarea, de unde începe? Majoritatea învățaților consideră că durata începe de la prima pierdere a stării de puritate după încălțare. În al-Majmu‘ (1/470): *«Al-Awza‘i și Abu Thawr au spus că durata începe de când șterge după pierderea stării de puritate. Este și o relatare de la Ahmad și Dawud, părerea aleasă, cu dovezile cele mai puternice. A ales-o Ibn al-Mundhir și a relatat ceva asemănător de la ‘Umar ibn al-Khattab — Allah să fie mulțumit de el. Al-Mawardi și al-Șași au relatat de la al-Hasan al-Basri că începe de la încălțare.»* Sfârșitul citatului.

Al patrulea studiu: Dacă starea celui încălțat se schimbă din ședere în călătorie ori invers, care dintre ele se ia în seamă?

Există trei situații.

Prima situație: schimbarea are loc înaintea pierderii stării de puritate. De pildă, îmbracă khuff-urile fiind stabilit, apoi pleacă în călătorie înainte să piardă puritatea; ori le îmbracă în călătorie, apoi ajunge în localitatea sa înainte să piardă puritatea. În primul caz șterge cu durata unui călător; în al-Majmu‘ (2/472) se spune că aceasta este prin consens. În al doilea, șterge cu durata celui stabilit și nu există nicio dificultate în această privință.

A doua situație: schimbarea are loc după pierderea stării de puritate, dar înaintea ștergerii. De pildă, îmbracă khuff-urile fiind stabilit, apoi pierde puritatea și pleacă în călătorie înainte să șteargă; ori le îmbracă în călătorie, apoi pierde puritatea și ajunge în localitatea sa înainte să șteargă. În primul caz șterge cu durata călătorului. În al-Insaf (1/179): «Aceasta este părerea școlii, urmată de adepții ei.» În al-Furu‘ (1/168) este însemnată cu litera waw, arătând acordul celorlalți trei imami. A spus: «În altă relatare [de la Ahmad], șterge cu durata celui stabilit…» Sfârșitul citatului.

În al-Mughni (1/290): *«Nu cunoaștem nicio divergență că împlinește durata ștergerii călătorului.»* În al doilea caz șterge cu durata celui stabilit și nu am văzut vreo divergență în această privință.

A treia situație: schimbarea are loc după pierderea stării de puritate și după ștergere. De pildă, îmbracă khuff-urile și le șterge fiind stabilit, apoi călătorește; ori le îmbracă și le șterge în călătorie, apoi ajunge în localitatea sa. În această situație, învățații au păreri diferite.

În primul caz, durata ștergerii celui stabilit fie s-a încheiat, fie nu.

Dacă s-a încheiat, nu mai poate șterge; nu am văzut vreo divergență în această privință, în afara celor menționate în al-Muhalla (2/109): că împlinește durata călătorului. Dacă din durata celui stabilit a mai rămas ceva, există divergență. Potrivit școlii lui Malik și al-Shafi'i, unei relatări de la Ahmad, precum și lui Ishaq și unei relatări de la Dawud, împlinește durata călătorului. Este o relatare de la Ahmad și Dawud. Vezi al-Majmu' (1/472).

În al-Mughni (1/292): *«Al-Khallal a spus: „Ahmad a revenit de la prima lui părere la aceasta."»* În al-Insaf (1/178), de la autorul lui al-Fa'iq: *«Este textul său ulterior și părerea aleasă.»* Sfârșitul citatului.

În al doilea caz, durata ștergerii călătorului fie s-a încheiat, fie nu.

Dacă s-a încheiat, nu mai poate șterge. Dacă mai continuă, împlinește durata celui stabilit, dacă a mai rămas ceva din ea. În al-Mughni (1/293): *«Aceasta este părerea lui al-Shafi'i și a adepților opiniei și nu cunosc pe nimeni care să o contrazică.»* Sfârșitul citatului. În al-Furu' (1/168) este însemnată cu litera waw, arătând acordul celorlalți trei imami. A spus: *«În al-Mubhij: șterge cu durata călătorului dacă a șters în călătorie mai mult de o zi și o noapte.»* Sfârșitul citatului. În al-Muhalla (2/109): *«Începe durata celui stabilit dacă a șters în călătorie două zile și două nopți ori mai puțin; altfel împlinește durata călătorului, dacă a mai rămas ceva din ea.»*

Al cincilea studiu: Dacă durata ștergerii se încheie ori este scos ceea ce a fost șters, puritatea rămâne sau se anulează?

Învățații au păreri diferite în această privință. Ele sunt pomenite în al-Majmu‘ (1/511).

Prima părere: puritatea rămâne și nu i se cere nimic; se roagă cu această puritate câtă vreme nu o pierde printr-o cauză de anulare. Ibn al-Mundhir a relatat-o de la al-Hasan al-Basri, Qatada și Sulayman ibn Harb și a ales-o.

Al-Nawawi a spus: *«Este părerea aleasă, cea mai puternică.»*

Eu spun: a ales-o și Ibn Hazm (2/94). În prima chestiune, încheierea duratei, a transmis-o de la Ibrahim al-Nakha‘i, al-Hasan al-Basri, Ibn Abi Layla și Dawud și a spus: *«Aceasta este părerea în afara căreia nu este îngăduită alta.»*

La pagina 95 a spus: *«Dacă ar șterge cu un minut înaintea încheierii uneia dintre cele două durate, i-ar fi îngăduit să se roage cu ea câtă vreme nu pierde puritatea.»*

Despre a doua chestiune a spus (2/105) că este părerea unui grup de înaintași. Este și alegerea șeicului Islamului Ibn Taymiyya în amândouă chestiunile.

A doua părere: trebuie numai să-și spele picioarele. Au susținut-o ‘Ata’, ‘Alqama și al-Aswad și s-a relatat de la al-Nakha‘i. Este școala lui Abu Hanifa și a adepților săi, a lui al-Thawri, Abu Thawr și al-Muzani și o relatare de la Ahmad.

A treia părere: trebuie să refacă abluțiunea. Au susținut-o Makhul, al-Nakha‘i, al-Zuhri, Ibn Abi Layla, al-Awza‘i, al-Hasan ibn Salih și Ishaq. Este cea mai autentică dintre cele două relatări de la Ahmad.

A patra părere: trebuie să refacă abluțiunea dacă între scoatere și spălarea picioarelor a trecut mult timp; altfel este de ajuns spălarea picioarelor. Au susținut-o Malik și al-Layth.

Aici se încheie ceea ce am dorit să scriem. Îi cerem lui Allah Preaînaltul să facă aceste studii folositoare. El este Darnic, Generos.

Încheiat miercuri, 16 Rabi‘ al-Thani 1407 h.

Scris de Muhammad al-Salih al-‘Uthaymin.

2 Partea a doua: Chestiuni despre ștergerea peste încălțăminte

Lauda lui Allah, Stăpânul lumilor! Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muhammad, familiei și tuturor companionilor săi.

Acestea sunt câteva chestiuni despre ștergerea peste încălțăminte. M-am mărginit la ceea ce am socotit corect potrivit dovezilor Legii revelate. Îi cer lui Allah Preaînaltul să fie numai pentru El și corecte potrivit Legii Sale.

1. Învățații — Allah Preaînaltul să aibă milă de ei — au avut păreri diferite despre îngăduința ștergerii peste khuff-ul găurit. Părerea corectă este îngăduința, câtă vreme rămâne numele de khuff. Este părerea lui Ibn al-Mundhir, pe care el a relatat-o de la al-Thawri, Ishaq, Yazid ibn Harun și Abu Thawr. A susținut-o și șeicul Islamului Ibn Taymiyya, câtă vreme rămâne numele de khuff și se poate merge cu el.

2. Potrivit părerii corecte, ștergerea peste khuff-ul subțire este îngăduită. Al-Nawawi a spus: «Cei din școala noastră au relatat de la ʿUmar și ʿAli — Allah să fie mulțumit de amândoi — îngăduința ștergerii peste șosetă, chiar dacă este subțire. Au relatat-o și de la Abu Yusuf, Muhammad, Ishaq și Dawud.» Și a spus: «Părerea autentică, ba chiar cea dreaptă, este ceea ce au menționat judecătorul Abu al-Tayyib, al-Qaffal și grupuri de cercetători: dacă se poate merge în continuare cu el, este îngăduită, oricum ar fi; altfel nu.»

3. Durata ștergerii este o zi și o noapte pentru cel stabilit și trei zile cu nopțile lor pentru călător. Potrivit părerii corecte, durata începe de la prima ștergere după pierderea stării de puritate. Este una dintre cele două relatări de la Ahmad; au susținut-o al-Awzaʿi

și Abu Thawr, a ales-o Ibn al-Mundhir și a relatat ceva asemănător de la ʻUmar ibn al-Khattab — Allah să fie mulțumit de el.

Al-Nawawi a spus: *«Este părerea aleasă, cu dovezile cele mai puternice.»*

4. Dacă se încalță fiind stabilit, apoi călătorește înainte să piardă puritatea, ștergerea sa are durata călătorului.

5. Dacă se încalță în călătorie, apoi se stabilește înainte să piardă puritatea, ștergerea sa are durata celui stabilit.

6. Dacă se încalță fiind stabilit, pierde puritatea, apoi călătorește înainte să șteargă, ștergerea sa are durata călătorului.

7. Dacă se încalță în călătorie, pierde puritatea, apoi se stabilește înainte să șteargă, ștergerea sa are durata celui stabilit.

8. Dacă se încalță fiind stabilit, pierde puritatea și șterge, apoi călătorește înainte să se încheie durata ștergerii, împlinește durata călătorului, potrivit părerii corecte. Aceasta este școala lui Abu Hanifa și relatarea la care Ahmad a revenit, renunțând la părerea că împlinește durata celui stabilit. În al-Fa'iq se spune: «Este textul său ulterior — adică al lui Ahmad — și părerea aleasă.» Sfârșitul citatului.

Dacă durata ștergerii s-a încheiat înainte să călătorească, la abluțiune trebuie să le scoată și să-și spele picioarele.

9. Dacă se încalță în călătorie, pierde puritatea și șterge, apoi se stabilește, împlinește durata celui stabilit dacă a mai rămas ceva din ea; altfel le scoate. În al-Mughni: «Nu cunosc pe nimeni care să contrazică aceasta.»

10. Dacă îmbracă o șosetă ori un khuff, apoi îmbracă deasupra încă unul înainte să piardă puritatea, poate șterge pe oricare dorește.

11. Dacă îmbracă o șosetă ori un khuff, apoi pierde puritatea și îmbracă deasupra încă unul înainte să facă abluțiunea, hotărârea se aplică celui dintâi.

12. Dacă îmbracă o șosetă ori un khuff, pierde puritatea și îl șterge, apoi îmbracă deasupra încă unul, potrivit părerii corecte îl poate șterge pe al doilea.

În al-Furuʿ se spune: «Se poate susține îngăduința, în acord [cu ceilalți].» Sfârșitul citatului.

Al-Nawawi a spus: *«Aceasta este părerea mai vădită, aleasă, fiindcă l-a îmbrăcat în stare de puritate. Afirmația lor că ar fi o puritate incompletă nu este acceptată.»* Sfârșitul citatului. Dacă susținem aceasta, începutul duratei este de la ștergerea celui dintâi.

13. Dacă îmbracă un khuff peste alt khuff ori peste o șosetă, îl șterge pe cel de deasupra și apoi îl scoate, poate șterge în restul duratei pe cel de dedesubt?

Nu am văzut pe cineva care să spună aceasta explicit. Însă al-Nawawi a menționat de la Abu al-ʿAbbas ibn Surayj trei explicații despre îmbrăcarea jurmuq-ului peste khuff. Printre ele: că amândouă sunt ca un singur khuff, cel de deasupra fiind stratul exterior și cel de dedesubt căptușeala.

Eu spun: pe acest temei, este îngăduit să-l șteargă pe cel de dedesubt până când se încheie durata socotită de la ștergerea celui de deasupra, la fel ca atunci când se desprinde stratul exterior al khuff-ului și omul șterge căptușeala.

14. Dacă scoate khuff-ul ori șoseta după ce a șters peste ele, puritatea nu i se anulează prin aceasta. Potrivit părerii corecte, poate face câte rugăciuni dorește până când intervine o cauză care îi anulează puritatea. Ibn al-Mundhir a relatat-o de la un grup de urmași ai companionilor și a ales-o; Ibn Hazm a relatat-o de la un grup de înaintași. Al-Nawawi a spus: «Este părerea aleasă, cea mai puternică.» A ales-o și șeicul Islamului Ibn Taymiyya.

15. Dacă durata ștergerii se încheie, puritatea nu i se anulează prin aceasta. Potrivit părerii corecte, poate face câte rugăciuni dorește până când intervine o cauză care îi anulează puritatea. Au ales-o cei care au ales neanularea în chestiunea precedentă. Ibn Hazm a spus: «Este părerea în afara căreia nu este îngăduită alta.» Și a mai spus: «Dacă ar șterge cu un minut înaintea încheierii uneia dintre cele două durate — adică a călătorului și a celui stabilit —, i-ar fi îngăduit să se roage cu ea câtă vreme nu pierde puritatea.» Sfârșitul citatului.

Allah știe cel mai bine. Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muhammad, familia, companionii și urmașii săi până în Ziua Judecății și să le dăruiască pace.

Redactat la 7 Rabiʿ al-Thani 1411 h. (7/4/1411), de Muhammad al-Salih al-ʿUthaymin. Lauda lui Allah, Stăpânul lumilor!

3 Partea a treia: Răspunsuri juridice despre ștergerea peste încălțăminte

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda lui Allah, Stăpânul lumilor! Îl binecuvântez și îi doresc pace Profetului nostru Muhammad, familiei, companionilor și celor care i-au urmat în bine până în Ziua Judecății.

Am ascultat răspunsurile la aceste întrebări care mi-au fost adresate despre ștergerea peste khuff-uri, turbane și atele. Ele corespundeau răspunsurilor mele înregistrate pe bandă. Am introdus câteva mici modificări și am îngăduit tipărirea lor oricui dorește, cu condiția să se îngrijească de corectarea lor și să nu-și rezerve drepturile de tipărire nici pentru sine, nici pentru altcineva.

Îi cer lui Allah izbândă și primire pentru toți.

A spus acestea cel care le-a scris, Muhammad al-Salih al-ʻUthaymin,

la 19/5/1410 h.

Ștergerea peste încălțăminte

Întrebarea 1. Ce se înțelege prin khuff-uri și prin șosete?

Răspunsul 1. Lauda lui Allah, Stăpânul lumilor! Îl binecuvântez și îi doresc pace Profetului nostru Muhammad, familiei și tuturor companionilor săi.

Prin khuff-uri se înțelege ceea ce se poartă pe picior din piele și materiale asemenea ei.

Prin șosete se înțelege ceea ce se poartă pe picior din bumbac și materiale asemenea lui, cunoscut sub numele de *«șurab»*.

Întrebarea 2. Care este hotărârea ștergerii peste khuff-uri și șosete și care este dovada îngăduinței sale din Carte și Sunna?

Răspunsul 2. Ștergerea peste ele este Sunna transmisă de la Trimisul lui Allah ﷺ. De aceea, ștergerea peste ele este mai bună decât scoaterea lor pentru spălarea picioarelor.

Dovada este hadithul lui al-Mughira ibn Șu'ba — Allah să fie mulțumit de el — despre abluțiunea Profetului ﷺ. Al-Mughira a spus: «M-am aplecat să-i scot khuff-urile, dar a spus: „Lasă-le, fiindcă mi-am vârât picioarele în ele fiind curate." Apoi a șters peste ele.»[1]

Legitimitatea ștergerii peste khuff-uri este statornicită în Cartea lui Allah și în Sunna Trimisului lui Allah ﷺ.

Dovada din Cartea lui Allah se află în cuvintele Preaînaltului:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُواْ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُواْ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ﴾

O, voi cei care credeți! Când vă ridicați pentru rugăciune, spălați-vă fețele și mâinile până la coate, ștergeți-vă capetele și [spălați-vă] picioarele până la glezne.

Coranul, 5:6 (fragment)

Cuvintele Sale *«și picioarele voastre»* au două lecturi dintre cele șapte, transmise de la Trimisul lui Allah ﷺ.

Prima este *wa-arjulakum*, în acuzativ, coordonată cu «fețele voastre»; astfel, picioarele sunt spălate.

1 Relatat de al-Bukhari, Cartea abluțiunii (206), și Muslim, Cartea purificării (274).

A doua este *wa-arjulikum*, în genitiv, coordonată cu «capetele voastre»; astfel, picioarele sunt șterse. Sunna este cea care arată când picioarele se șterg și când se spală. Când picioarele Trimisului lui Allah ﷺ erau descoperite, el le spăla; când erau acoperite cu khuff-uri, ștergea peste ele.

Dovada din Sunna: relatările despre aceasta de la Trimisul lui Allah ﷺ sunt mutawatir, transmise pe foarte multe căi. Imamul Ahmad — Allah să aibă milă de el — a spus: «Nu am în inimă nicio îndoială despre ștergere. Despre ea există patruzeci de hadithuri de la Trimisul lui Allah ﷺ și de la companionii săi.» Printre versurile pomenite în această privință se află:

Dintre cele transmise neîntrerupt pe multe căi: hadithul «Cine minte...»

și «Cine construiește pentru Allah o casă, căutând răsplata...»;

vederea [lui Allah], mijlocirea și Bazinul,

ștergerea peste khuff-uri — acestea sunt câteva.

Aceasta este dovada ștergerii peste ele din Cartea lui Allah și din Sunna Trimisului Său ﷺ.

Întrebarea 3. Care sunt condițiile autentice, statornicite, ale ștergerii peste khuff-uri și dovezile lor?

Răspunsul 3. Pentru ștergerea peste khuff-uri există patru condiții.

Prima condiție: să le fi îmbrăcat în stare de puritate. Dovada este cuvântul Profetului ﷺ către al-Mughira ibn Șu'ba: «Lasă-le, fiindcă mi-am vârât picioarele în ele fiind curate.»

A doua condiție: khuff-urile ori șosetele să fie curate. Dacă sunt necurate, nu este îngăduit să se șteargă peste ele. Dovada este că Trimisul lui Allah ﷺ s-a rugat într-o zi cu companionii, purtând sandale, apoi le-a scos în timpul rugăciunii. A spus că Jibril îl înștiințase că pe ele se afla murdărie ori necurăție.[2] Aceasta arată că nu este îngăduită rugăciunea purtând ceva pe care se află necurăție. În plus, dacă se șterge cu apă peste ceva

2 Relatat de Abu Dawud, Cartea rugăciunii (650).

necurat, mâna care șterge se murdărește cu necurăția; de aceea, aceasta nu poate aduce purificare.

A treia condiție: ștergerea să aibă loc pentru impuritatea minoră, nu pentru janaba ori pentru ceea ce impune baia rituală. Dovada este hadithul lui Safwan ibn ʿAssal — Allah să fie mulțumit de el — care a spus: «Trimisul lui Allah ﷺ ne-a poruncit ca, atunci când suntem în călătorie, să nu ne scoatem khuff-urile timp de trei zile și nopțile lor, decât pentru janaba, însă nu pentru scaun, urinare ori somn.»[3]

Se cere, așadar, ca ștergerea să fie pentru impuritatea minoră; ea nu este îngăduită pentru impuritatea majoră, potrivit hadithului pe care l-am pomenit.

A patra condiție: ștergerea să fie în timpul hotărât de Legea revelată: o zi și o noapte pentru cel stabilit și trei zile cu nopțile lor pentru călător. ʿAli ibn Abi Talib — Allah să fie mulțumit de el — a relatat: «Profetul ﷺ a rânduit celui stabilit o zi și o noapte, iar călătorului trei zile cu nopțile lor», adică pentru ștergerea peste khuff-uri. L-a transmis Muslim.[4]

Această durată începe de la prima ștergere după pierderea stării de puritate și se încheie după douăzeci și patru de ore pentru cel stabilit și după șaptezeci și două de ore pentru călător. Să presupunem că un om s-a purificat marți pentru rugăciunea de zori și și-a păstrat puritatea până când a făcut rugăciunea de noapte din noaptea către miercuri. A dormit, apoi s-a ridicat miercuri pentru rugăciunea de zori și a șters la ora cinci dimineața. Durata începe miercuri la ora cinci dimineața și se încheie joi la ora cinci dimineața. Dacă presupunem că joi a șters înainte să se împlinească ora cinci, poate face rugăciunea de zori de joi cu această ștergere și oricâte alte rugăciuni dorește, câtă vreme își păstrează puritatea.

Aceasta fiindcă, potrivit părerii mai puternice a învățaților, abluțiunea nu se anulează când se încheie durata. Trimisul lui Allah ﷺ nu a limitat puritatea, ci a limitat ștergerea. Când durata

3 Relatat de al-Tirmidhi, Cartea purificării (96), al-Nasa'i, Cartea purificării (127), și Ibn Maja, Cartea purificării (478).

4 Cartea purificării (276).

se încheie, nu mai poate șterge, dar dacă este în stare de puritate, puritatea lui rămâne. Această puritate a fost statornicită printr-o dovadă a Legii revelate, iar ceea ce este statornicit printr-o asemenea dovadă nu poate fi înlăturat decât tot printr-o dovadă a Legii revelate. Nu există dovadă pentru anularea abluțiunii prin încheierea duratei ștergerii. Regula de bază este că ceea ce a fost rămâne așa cum a fost până când se dovedește încetarea sa. Acestea sunt condițiile cerute pentru ștergerea peste khuff-uri. Unii învățați au menționat și alte condiții, însă unele sunt discutabile.

Întrebarea 4. Este corectă condiția pusă de unii juriști ca ele să acopere locul a cărui spălare este obligatorie?

Răspunsul 4. Această condiție nu este corectă, fiindcă nu există dovadă pentru ea. Câtă vreme rămâne numele de khuff ori de șosetă, este îngăduit să se șteargă peste ele. Sunna a adus ștergerea peste khuff în termeni nerestrânși, iar nimănui nu-i este îngăduit să restrângă ceea ce Legiuitorul a lăsat nerestrâns, decât dacă are un text de la Legiuitor ori o regulă a Legii revelate care arată restrângerea. De aceea, este îngăduită ștergerea peste khuff-ul găurit și peste cel subțire. Scopul khuff-ului nu este acoperirea pielii, ci încălzirea și folosul piciorului. Ștergerea peste el a fost îngăduită fiindcă scoaterea lui este grea. În aceasta nu există deosebire între șoseta subțire și cea groasă, nici între cea găurită și cea întreagă. Esențial este că, atâta vreme cât rămâne numele de khuff, ștergerea este îngăduită.

Întrebarea 5. Un om a făcut tayammum și a îmbrăcat khuff-urile. Îi este îngăduit să șteargă peste ele când găsește apă, știind că le-a îmbrăcat în stare de puritate?

Răspunsul 5. Nu-i este îngăduit să șteargă peste khuff-uri dacă puritatea sa era dobândită prin tayammum, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ: «Mi-am vârât picioarele în ele fiind curate.» Purificarea prin tayammum nu privește picioarele, ci numai fața și palmele. Tot astfel, dacă un om nu are apă ori este bolnav și nu poate folosi apa la abluțiune, el poate purta khuff-urile chiar fără puritate, fără o durată limitată, până găsește

apă, dacă era lipsit de ea, ori până se vindecă, dacă era bolnav. Picioarele nu au legătură cu purificarea prin tayammum.

Întrebarea 6. Este obligatorie intenția, în sensul ca atunci când îmbracă șosetele ori încălțămintea să intenționeze că va șterge peste ele? La fel, intenția de a șterge cu durata celui stabilit ori a călătorului: este obligatorie?

Răspunsul 6. Aici intenția nu este obligatorie, fiindcă aceasta este o faptă a cărei hotărâre depinde numai de existența ei și nu are nevoie de intenție, precum îmbrăcarea unui veșmânt. La îmbrăcarea khuff-urilor nu se cere să intenționeze că va șterge peste ele. Nici intenția duratei nu este cerută: dacă este călător, are trei zile, fie că le-a intenționat, fie că nu; dacă este stabilit, are o zi și o noapte, fie că le-a intenționat, fie că nu.

Întrebarea 7. Care este distanța ori călătoria care îngăduie ștergerea peste khuff-uri timp de trei zile cu nopțile lor?

Răspunsul 7. Călătoria în care este îngăduită scurtarea rugăciunii este călătoria în care durata ștergerii este de trei zile cu nopțile lor. Hadithul lui Safwan ibn ʿAssal pe care l-am pomenit spune: «Când suntem în călătorie.» Câtă vreme omul este călător și își scurtează rugăciunea, el șterge timp de trei zile.

Întrebarea 8. Dacă un călător ajunge acasă ori cel stabilit pornește în călătorie după ce a început ștergerea, cum se calculează durata?

Răspunsul 8. Dacă a șters fiind stabilit și apoi a plecat în călătorie, împlinește durata călătorului, potrivit părerii mai puternice.

Dacă era călător și apoi s-a întors, împlinește durata celui stabilit; aceasta este părerea mai puternică. Unii învățați au spus că, dacă a șters fiind stabilit, apoi a călătorit, împlinește durata celui stabilit. Însă părerea mai puternică este cea pe care am spus-o întâi: acestui om îi mai rămăsese ceva din durata ștergerii înainte să călătorească, apoi a călătorit, așa că i se aplică numele de călător dintre cei care șterg timp de trei zile.

Întrebarea 9. Un om se îndoiește când a început ștergerea și la ce oră. Ce face?

Răspunsul 9. În această situație se întemeiază pe certitudine. Dacă se îndoiește dacă a șters pentru rugăciunea de amiază ori pentru cea de după-amiază, socotește începutul duratei de la rugăciunea de după-amiază, fiindcă regula de bază este absența ștergerii. Dovada acestei reguli — că ceea ce a fost rămâne așa cum a fost și că punctul de plecare este inexistența [faptului] — este că Trimisului ﷺ i s-a vorbit despre omul căruia i se pare că simte ceva în timpul rugăciunii. El a spus: «Să nu plece până când nu aude un sunet ori nu simte un miros.»[5]

Întrebarea 10. Un om a șters după încheierea duratei ștergerii, apoi s-a rugat. Care este hotărârea rugăciunii lui?

Răspunsul 10. Dacă a șters după încheierea duratei, fie că este stabilit, fie că este călător, rugăciunile făcute cu această puritate sunt nevalabile, fiindcă abluțiunea este nevalabilă: durata ștergerii se încheiase. Trebuie să facă din nou o abluțiune completă, spălându-și picioarele, și să repete rugăciunile făcute cu acea abluțiune în care a șters după încheierea duratei.

Întrebarea 11. Dacă omul își scoate șosetele fiind în stare de abluțiune, apoi le pune la loc înainte ca abluțiunea să i se anuleze, este îngăduit să șteargă peste ele?

Răspunsul 11. Dacă își scoate șosetele și apoi le pune la loc păstrându-și abluțiunea, iar aceasta este prima abluțiune — adică abluțiunea nu i s-a anulat după ce le-a îmbrăcat —, nu este nicio problemă să le pună la loc și să șteargă peste ele când face abluțiunea. Dacă însă este o abluțiune în care a șters peste șosete, după scoaterea lor nu-i este îngăduit să le îmbrace și să șteargă peste ele, fiindcă trebuie să le fi îmbrăcat având puritatea dobândită prin apă, iar aceasta este o puritate prin ștergere. Aceasta este ceea ce se cunoaște din cuvintele învățaților.

Totuși, dacă vreunul a spus că, atunci când le pune la loc în stare de puritate, chiar de puritate prin ștergere, poate șterge peste ele câtă vreme durata mai continuă, aceasta este o părere puternică. Dar nu știu ca cineva să o fi spus. Ceea ce mă oprește să o susțin este că nu am găsit pe cineva care să o fi spus. Dacă un

5 Relatat de al-Bukhari, Cartea abluțiunii (137), și Muslim, Cartea menstruației (361).

învățat a spus-o, ea este corectă după părerea mea, fiindcă puritatea prin ștergere este o puritate deplină. Ar trebui spus: dacă șterge peste ceea ce a îmbrăcat având puritatea prin spălare, să șteargă și peste ceea ce a îmbrăcat având puritatea prin ștergere. Dar nu am văzut pe cineva care să spună aceasta.

Întrebare. Așadar, nu spunem că scoaterea khuff-urilor se numără printre lucrurile care anulează ștergerea?

Răspuns. Când scoate khuff-ul, puritatea nu i se anulează; se anulează însă [posibilitatea de a continua] ștergerea, fără anularea purității. Dacă le pune din nou și apoi abluțiunea i se anulează, trebuie să scoată khuff-ul și să-și spele picioarele. Esențial este să știm că trebuie să-l îmbrace având o puritate în care piciorul a fost spălat, potrivit celor cunoscute din cuvintele învățaților.

Întrebarea 12. Un om șterge prima dată peste încălțăminte, apoi, a doua oară, o scoate și șterge peste șosete. Este valabilă ștergerea sau trebuie să-și spele picioarele?

Răspunsul 12. Există divergență. Unii învățați consideră că, dacă a șters unul dintre cele două învelișuri, pe cel de deasupra ori pe cel de dedesubt, hotărârea se leagă de el și nu trece la celălalt.

Alții consideră îngăduită trecerea la celălalt câtă vreme durata mai continuă. De pildă, dacă a șters peste încălțăminte, apoi a scos-o și vrea să facă abluțiunea, poate șterge peste șosete, potrivit părerii mai puternice. Tot astfel, dacă a șters peste șosete, apoi a îmbrăcat deasupra alte șosete ori încălțăminte și a șters peste cele de deasupra, nu este nicio problemă, potrivit părerii mai puternice, câtă vreme durata mai continuă. Durata se calculează însă de la ștergerea celui dintâi, nu a celui de-al doilea.

Întrebarea 13. Oamenii întreabă adesea care este felul corect al ștergerii și locul care se șterge.

Răspunsul 13. Felul ștergerii este să treacă mâna de la vârfurile degetelor piciorului către gambă, atât. Cu alte cuvinte, se șterge partea de sus a khuff-ului.

Trece mâna de la degetele piciorului către gambă, atât. Ștergerea se face cu amândouă mâinile peste amândouă picioarele deodată: mâna dreaptă șterge piciorul drept, iar mâna stângă

piciorul stâng în același timp, așa cum se șterg urechile. Acesta este sensul vădit al Sunnei, potrivit cuvintelor lui al-Mughira ibn Șu'ba: *«A șters peste ele.»* Nu a spus: *«A început cu cel drept»*, ci: *«A șters peste ele.»*

Acesta este sensul vădit al Sunnei. Desigur, dacă presupunem că nu-și poate folosi una dintre mâini, începe cu piciorul drept, înaintea celui stâng.

Mulți oameni șterg cu amândouă mâinile piciorul drept, apoi cu amândouă mâinile piciorul stâng.

Din câte știu, aceasta nu are temei. Învățații spun numai: șterge cu mâna dreaptă piciorul drept și cu mâna stângă piciorul stâng.

Întrebarea 14. Am văzut oameni ștergând dedesubt și deasupra. Care este hotărârea ștergerii și a rugăciunii lor?

Răspunsul 14. Rugăciunea lor este valabilă, iar abluțiunea lor este valabilă. Trebuie însă atenționați că ștergerea dedesubt nu face parte din Sunna. În Sunan se relatează de la ʿAli ibn Abi Talib — Allah să fie mulțumit de el — că a spus: «Dacă religia ar fi întemeiată pe opinie, partea de jos a khuff-ului ar fi mai îndreptățită la ștergere decât partea de sus. Însă l-am văzut pe Profet ﷺ ștergând partea de sus a khuff-urilor sale.»[6] Aceasta arată că ceea ce este rânduit este numai ștergerea părții de sus.

Întrebarea 15. Cum se explică vorba lui Ibn ʿAbbas: «Trimisul nu a mai șters după [revelarea surei] al-Ma'ida» și ceea ce s-a relatat de la ʿAli: «Cartea a venit înaintea khuff-urilor»?

Răspunsul 15. Nu știu dacă aceste vorbe sunt autentice de la ei ori nu. Mai înainte am pomenit că ʿAli ibn Abi Talib — Allah să fie mulțumit de el — este dintre cei care au relatat hadithurile ștergerii de la Trimisul lui Allah ﷺ. El le-a relatat după moartea acestuia și a arătat că Trimisul a fixat durata ei. Aceasta arată că, pentru el, hotărârea rămânea statornicită după moartea Trimisului lui Allah ﷺ. După moartea Trimisului lui Allah ﷺ, abrogarea nu mai este posibilă.

Întrebarea 16. Hotărârile ștergerii peste khuff-uri se aplică femeii la fel ca bărbatului? Există vreo deosebire?

6 Relatat de Abu Dawud, Cartea purificării (162), (164).

Răspunsul 16. Nu există deosebire între bărbați și femei în această privință. Trebuie să cunoști o regulă: în principiu, ceea ce este statornicit pentru bărbați este statornicit și pentru femei, iar ceea ce este statornicit pentru femei este statornicit și pentru bărbați, afară de cazul în care există dovadă care arată o deosebire între ei.

Întrebarea 17. Care este hotărârea scoaterii șosetei ori a unei părți din ea pentru a se scărpina pe picior ori pentru a îndepărta ceva de pe el, precum o pietricică și altele asemenea?

Răspunsul 17. Dacă își vâră mâinile sub șosete, nu este nicio problemă și nicio greutate. Dacă însă le scoate, trebuie văzut: dacă dezvelește numai puțin, nu dăunează; dacă dezvelește mult, astfel încât se vede cea mai mare parte a piciorului, posibilitatea ștergerii peste ele pe viitor se anulează.

Întrebarea 18. Printre oamenii de rând este răspândit să șteargă peste khuff-uri numai pentru cinci rugăciuni, apoi să o ia de la început.

Răspunsul 18. Da, aceasta este răspândită printre oamenii de rând. Ei cred că ștergerea timp de o zi și o noapte înseamnă că nu se șterge decât pentru cinci rugăciuni. Nu este corect. Limitarea la o zi și o noapte înseamnă că poate șterge o zi și o noapte, fie că face cinci rugăciuni, fie mai multe. Începutul duratei, după cum am arătat, este de la ștergere. Se poate să facă zece rugăciuni ori mai multe.

Dacă un om îmbracă khuff-urile luni pentru rugăciunea de zori și își păstrează puritatea până adoarme în noaptea către marți, apoi șterge prima dată pentru rugăciunea de zori de marți, el poate șterge până la rugăciunea de zori de miercuri. El a făcut luni, purtând khuff-urile, rugăciunile de zori, de amiază, de după-amiază, de apus și de noapte. Tot acest timp nu se socotește din durată, fiindcă este înaintea ștergerii. Marți a făcut rugăciunea de zori și a șters, apoi a șters pentru amiază, după-amiază, apus și noapte. Poate șterge și pentru rugăciunea de miercuri, dacă o face înainte să se încheie durata.

De pildă, a șters marți pentru rugăciunea de zori la ora cinci, apoi miercuri a șters la cinci fără un sfert și și-a păstrat puritatea

până a făcut rugăciunea de noapte din noaptea către joi. Cu această abluțiune face miercuri rugăciunile de zori, de amiază, de după-amiază, de apus și de noapte. Astfel, a făcut cincisprezece rugăciuni de când s-a încălțat, fiindcă le-a îmbrăcat luni pentru rugăciunea de zori, și-a păstrat puritatea și nu a șters decât marți pentru rugăciunea de zori, la ora cinci; apoi a șters miercuri pentru rugăciunea de zori la cinci fără un sfert și și-a păstrat puritatea până a făcut rugăciunea de noapte. A făcut, așadar, cincisprezece rugăciuni.

Întrebarea 19. Dacă omul face abluțiunea și șterge peste khuff-uri, apoi, în timpul duratei ștergerii, le scoate, de pildă înaintea rugăciunii de după-amiază, se poate ruga și rugăciunea este valabilă sau abluțiunea i se anulează prin scoaterea lor?

Răspunsul 19. Părerea mai puternică a învățaților, aleasă de șeicul Islamului Ibn Taymiyya și de un grup de învățați, este că abluțiunea nu se anulează prin scoaterea khuff-ului. Dacă îl scoate fiind în stare de puritate, după ce a șters peste el, abluțiunea nu i se anulează. Când omul a șters peste khuff, puritatea lui s-a împlinit potrivit dovezii Legii revelate. Dacă îl scoate, această puritate statornicită prin dovada Legii revelate nu poate fi anulată decât printr-o dovadă a Legii revelate. Nu există dovadă că scoaterea khuff-urilor ori șosetelor peste care s-a șters anulează abluțiunea. Prin urmare, abluțiunea sa rămâne. Dacă însă pune apoi khuff-ul la loc și vrea să șteargă peste el pe viitor, nu poate, potrivit celor pe care le cunosc din cuvintele învățaților.

Ștergerea peste turbane

Întrebarea 20. Este îngăduită ștergerea peste turbane? Care sunt limitele ei și cum trebuie să fie turbanul?

Răspunsul 20. Ștergerea peste turban se numără printre cele aduse de Sunna de la Trimisul ﷺ; prin urmare, este îngăduită. Se șterge peste întregul turban ori peste cea mai mare parte. De asemenea, este Sunna să se șteargă ceea ce rămâne descoperit din cap, precum partea din față, laturile capului și urechile.[7]

7 Vezi Sahih al-Bukhari, Cartea abluțiunii (205), și Muslim, Cartea purificării, capitolul despre ștergerea părții din față a capului și a turbanului (274).

Întrebarea 21. Șamagh-ul bărbatului și acoperământul capului femeii intră în hotărârea turbanului?

Răspunsul 21. Șamagh-ul bărbatului și scufia nu intră, cu siguranță, în hotărârea turbanului.

Însă căciula purtată iarna, care cuprinde capul și urechile și care poate avea dedesubt o înfășurătură pe gât, este asemenea turbanului, fiindcă este greu de scos. Se șterge peste ea.

Cât despre femei, potrivit părerii cunoscute din școala imamului Ahmad, ele șterg peste vălurile lor dacă sunt înfășurate pe sub bărbii, fiindcă aceasta s-a transmis de la unele femei dintre companioni — Allah să fie mulțumit de ele.

Întrebarea 22. Tarbușul stă pe cap și nu are legătură cu gâtul. Se poate șterge peste el?

Răspunsul 22. Ceea ce pare corect este că, dacă tarbușul nu este greu de scos, nu este îngăduit să se șteargă peste el, fiindcă se aseamănă în unele privințe cu scufia. Regula de bază este obligativitatea ștergerii capului, până când omului i se dovedește că acesta este dintre lucrurile peste care se poate șterge.

Ștergerea peste atele

Întrebarea 23. Care este hotărârea ștergerii peste atelă și cele asemenea ei? Care este dovada legitimității sale din Carte și Sunna?

Răspunsul 23. Mai întâi trebuie să știm ce este atela. La origine, este ceea ce se folosește pentru fixarea unei fracturi. În uzul juriștilor, înseamnă ceea ce se pune, din nevoie, pe un loc care trebuie purificat, precum ghipsul pe o fractură, plasturele pe o rană ori pe o durere a spatelui și cele asemenea. Ștergerea peste acestea ține locul spălării. Dacă presupunem că pe brațul celui care face abluțiunea se află un plasture necesar pe o rană, el șterge peste el în loc să spele. Aceasta este o puritate deplină: dacă omul ar scoate atela ori plasturele, puritatea lui ar rămâne și nu s-ar anula, fiindcă s-a împlinit într-un fel îngăduit de Legea revelată. Nu există dovadă că scoaterea plasturelui anulează abluțiunea ori puritatea. Cu privire la atelă nu există o dovadă lipsită de obiecții.

Există despre ea hadithuri slabe, pe care unii învățați le-au urmat, spunând că, luate împreună, se ridică la nivelul unei dovezi.

Alți învățați au spus că, din pricina slăbiciunii lor, nu se poate conta pe ele. Aceștia au avut păreri diferite: unii au spus că purificarea acestui membru ori a locului atelei nu mai este cerută, fiindcă omul este neputincios să o facă; alții au spus că face tayammum pentru el și nu șterge peste ea.

Dar părerea cea mai apropiată de reguli, lăsând la o parte hadithurile relatate despre aceasta, este să șteargă. Această ștergere ține loc de tayammum, așa că nu mai este nevoie de el. Spunem, prin urmare, că, dacă există o rană pe membrele purificării, sunt mai multe trepte:

Prima treaptă: rana este descoperită și spălarea nu-i dăunează. Atunci trebuie spălată.

A doua treaptă: rana este descoperită, spălarea îi dăunează, dar ștergerea nu. Atunci trebuie ștearsă, fără spălare.

A treia treaptă: rana este descoperită și îi dăunează atât spălarea, cât și ștergerea. Atunci face tayammum pentru ea.

A patra treaptă: rana este acoperită cu un plasture ori ceva asemănător, de care este nevoie. Atunci șterge peste acel acoperământ și aceasta ține locul spălării membrului.

Întrebarea 24. Există condiții ale ștergerii peste atelă, de pildă dacă ea depășește ceea ce este necesar?

Răspunsul 24. Nu se șterge peste atelă decât la nevoie; de aceea trebuie să fie pe măsura nevoii. Nevoia nu se limitează la locul durerii ori al rănii: tot ceea ce este necesar pentru fixarea atelei ori a plasturelui, de pildă, intră în nevoie.

Întrebarea 25. Intră în această categorie înfășurăturile, precum tifonul și altele?

Răspunsul 25. Da, intră. Trebuie știut și că atela nu este asemenea ștergerii peste khuff-uri, limitată la o durată anume. Poate șterge peste ea câtă vreme nevoia cere să rămână. De asemenea, șterge peste ea atât pentru impuritatea minoră, cât și pentru cea majoră, spre deosebire de khuff, după cum s-a arătat.

Dacă trebuie să facă baia rituală, șterge peste ea așa cum șterge la abluțiune.

Întrebarea 26. Cum se face ștergerea peste atelă? O cuprinde pe toată ori șterge numai o parte? Vă rugăm să explicați.

Răspunsul 26. Da, o cuprinde pe toată, fiindcă regula de bază este că înlocuitorul are hotărârea lucrului înlocuit, dacă Sunna nu a adus ceva contrar. Aici ștergerea înlocuiește spălarea. Așa cum spălarea trebuie să cuprindă întregul membru, ștergerea trebuie să cuprindă întreaga atelă. Cât despre ștergerea peste khuff-uri, ea este o ușurare, iar Sunna a adus îngăduința de a se mulțumi cu ștergerea unei părți.

Indice

abluțiune 9, 17, 18, 22, 25
atelă 23, 24, 25
călător 4, 5, 9, 15, 17, 18
khuff 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 25
puritate 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 24
șosete 2, 12, 13, 18, 19, 21
tayammum 16, 17, 24
turban 23

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid. Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (tanzil.net), CC BY 3.0.

Buḥūth wa-fatāwā fī al-masḥ ʿalā al-khuffayn

Ștergerea peste încălțăminte

Autor: Muhammad ibn Salih al-ʿUthaymin

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro